

174. Jer, örvendezzünk az Úr Istennek

Vad Péter Zsigmond

1. Jer, ör - ven - dez - zünk az Úr Is - ten - nek, És é - ne - kel - jünk az Ő szent ne - vé - nek,
2. Si - es - sünk hoz - zá di - csé - re - tünk - kel, Há - la - a - dás - sal és kö - nyör - gé - sünk - kel,

5

Üd - vös - sé - günk - nek egy re - mé - nyé - nek, Mi ol - tal - munk - nak, ke - gyes él - te - tők - nek.
E - nek - lé - sünk - nek szép zen - gé - sé - vel, Szent an - gya - lok - nak nagy - sok se - re - gé - vel.

3. Mert az Úr Isten mi nagy Istenünk, És nagy Királyunk, erős Fejedelmünk,
Minden istenek fölött mivelünk, Biztos oltalmunk és mi segedelmünk.

4. Csak ő egyedül bír mindeneket, A mélységeket és a nagy hegyeket,
Minden hatalmas erősségeket, Az ördögöket és az embereket.
5. Ő teremtette a széles tengert, A benne való nagy szép szigeteket:
Csak ő formálta a szárazföldet, És azon való drága szépségeket.
6. Jer, hajtsunk fejet, térdet nékie, És boruljunk le arccal őelőtte;
Az Úr Istennek nagy tisztessége, Forogjon szánkban ő szép dicsérete.
7. Mert csak ő a mi kegyes Teremtőnk, Minden dolgunkban bizton gondviselőnk,
Nékünk, népének, ő védelmezőnk, Mint juhainak csak ő megőrizőnk.
8. Az Ő szózatját mihelyt halljátok, Ti szíveteket nékie adjátok:
Úgy hallgassátok és fogadjátok, Hogy kísértésbe soha ne jussatok.
9. Mert jól tudjátok régen mint jártak, Akik ellene igen rugódoztak;
Az ígért földre be nem juthattak: Mert szót fogadni néki nem akartak.
10. Dicséret néked, Atya Úr Isten: Légyen dicsőség néked, Fiú Isten:
Tisztesség néked, Szentlélek Isten; Három személyben egy örök Úr Isten!